

Δεύτερη εκδοχή του ορατορίου «Τα κατά Ματθαίον Πάθη» του Μητροπολίτη Ιλαρίωνα στο Κρατικό Ωδείο της Μόσχας “Tchaikovsky”

[gallery]

Η δεύτερη εκδοχή του ορατορίου «Τα κατά Ματθαίον Πάθη» του Μητροπολίτη Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνα εκτελέστηκε στη Μεγάλη Αίθουσα του Κρατικού Ωδείου της Μόσχας "Tchaikovsky" στις 21 Μαρτίου 2012. Το έργο για ανανώστη, σολίστ, χορωδία και ορχήστρα ερμήνευσαν η Συνοδική Χορωδία του Πατριαρχείου Μόσχας υπό τη διεύθυνση του κ. Αλεξέι Πουζακόφ με συμμετοχή της Μεγάλης Συμφωνικής Ορχήστρας "Tchaikovsky" υπό τη διεύθυνση του κ. Β. Θεδωσέγιεφ. Τις Ευαγγελικές περικοπές τις ανέγνωσε ο ίδιος ο Μητροπολίτης Ιλαρίωνας.

Πριν από την έναρξη της συναυλίας ο Ιεράρχης μίλησε στο ακροατήριο όπου στην ομιλία του ειδικά ανέφερε:

«Σήμερα θα ακούσουμε την ευαγγελική αφήγηση των παθών, του θανάτου και της αναστάσεως του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.

Τις τελευταίες μέρες της επίγειας Του ζωής ο Κύριος έμεινε μόνος Του για να αντιμετωπίσει τα πάθη και το θάνατο. Ήπια μέχρι το τέλος το ποτήριο, που Του προετοιμάστηκε, και βίωσε το πλέον φοβερότερο, από εκείνα, που μπορεί να βιώσει ένας άνθρωπος, δηλαδή τη μοναξιά και την εγκατάλειψη. Ήταν μόνος Του στη Γεθσημανή, διότι κοιμήθηκαν οι μαθητές του με ύπνο βαθύ. Ήταν μόνος Του και στη δίκη από τους αρχιερείς, και στην ανάκριση από τον Ηρώδη, και στη δίκη από τον Πιλάτο, διότι οι μαθητές του σκορπίστηκαν από φόβο. Ήταν μόνος τη στιγμή που πορευόταν προς το Γολγοθά και ένας τυχαίος περαστικός αντί του αγαπημένου μαθητή Του βοήθησε να βαστάξει το Σταυρό Του. Ήταν μόνος Του επί του Σταυρού, πεθαίνοντας μόνος και εγκαταλελειμμένος από όλους.

Από το Σταυρό ο Ιησούς ανεβόησε προς τον Πατέρα Του: «Θεέ μου Θεέ μου, ίνατί με εγκατέλιπες» (Ματθ. 27. 46). Αυτή η κραυγή συμπεριέλαβε και τον πόνο της ολόκληρης ανθρωπότητας και του καθένα ξεχωριστά, όποιος αισθάνεται μόνος του και έχει εντύπωση ότι τον εγκατέλειψε ο Θεός. Είναι φοβερό να εγκαταλειφθεί ο άνθρωπος από τους πλησίον και φίλους, αλλά πιο φοβερό είναι να έχεις εντύπωση της θείας εγκατάλειψης, ότι ένας τοίχος εγείρεται μεταξύ σου και του Θεού, και Αυτός σαν να μη σε εισακούει, δε βλέπει, δεν προσέχει...

Εάν πάσχεις από μοναξιά, να θυμηθείς τη μοναξιά του Σωτήρα τις τελευταίες ώρες της επίγειας Του ζωής. Εάν οι πλησίον και οι μαθητές σου γύρισαν σου την πλάτη τους, εάν συκοφαντήθηκες αδίκως, εάν έπεσες θύμα ψευδομαρτυριών και σε καταδικάζουν σε θάνατο, να θυμηθείς ότι ο Ίδιος ο Κύριος έζησε αυτό.

Εάν εκείνος που μοιραζόταν την ίδια στέγη μαζί σου και κοινωνούσε από το Ίδιο Ποτήριο, έτρωγε το ψωμί σου, στον οποίο είχες απέραντη εμπιστοσύνη από την αγάπη σου, με τον οποίο μοιραζόσυνα τις σκέψεις και τις αισθήσεις σου, δεν έκρυβες τίποτε και δε λυπόσυνα τίποτε γι' αυτόν, και αυτός ο άνθρωπος σε πρόδωσε, να θυμηθείς ότι ο Κύριος το έζησε και Αυτός.

Εάν δεν έχεις δυνάμεις να βαστάς το Σταυρό σου και οι πλησίον σου δε θέλουν να σε υποστηρίξουν στο βάσταγμα, να ευχαριστήσεις ίσως και εκείνον τον περαστικό, ο οποίος θα σε βοηθήσει να το κουβαλήσει έστω και ένα μέρος του δρόμου σου.

Εάν το κύμα της θεοεγκατάλειψης σε σκέπασε ολοκλήρως και έχεις εντύπωση πως δεν υπάρχει Θεός ή Αυτός σου γύρισε την πλάτη Του και δεν εισακούει, μην απελπίζεσαι, διότι και ο Ίδιος ο Χριστός είχε αυτό το φοβερό και πικρό βίωμα. Εάν σε κατακρίνουν, βρίζουν, χτυπούν στο πρόσωπο, φτύνουν, σταυρώνουν και αντί νερό προσφέρουν χολή, να προσεύχεσαι για τους σταυρωτές σου, διότι δε ξέρουν τι κάνουν.

Αφουγκραζόμενοι την αφήγηση του πάθους, του σταυρικού θανάτου και την ανάσταση του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού από τον Ευαγγελιστή Ματθαίο να ευχαριστήσουμε τον Κύριο για το ότι έμεινε μόνος Του για να μην είμαστε εμείς μόνοι μας, πέρασε από τις ύβρεις και λοιδορίες, τις συκοφαντίες και ταπεινώση, το πάθος και το θάνατο ώστε μέσα σε κάθε ταλαιπωρία να αισθανόμαστε ότι δεν είμαστε μόνοι μας, αλλά ο Ίδιος ο Σωτήρας είναι μαζί μας έως τη συντέλεια του κόσμου».